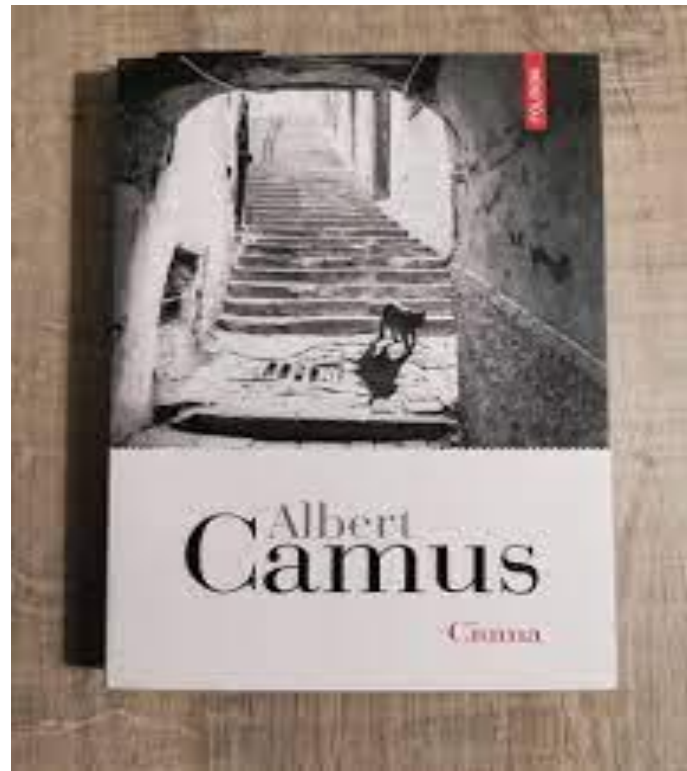

Ciuma (La Peste) de Albert Camus

▶ Prof. Turea Gabriela Raluca
Colegiul Național «Alexandru Ioan Cuza »,
Ploiești

- ▶ Albert Camus a publicat *Ciuma* (*La peste*), roman intitulat inițial *Despărțitii*, în 1947. Începuse să lucreze la schița romanului încă din 1941, pe când se afla în Oran ca profesor la o școală evreiască. Munca la roman a fost epuizantă, autorul scriind mai multe variante ale acestuia în timp ce el însuși se confrunta cu probleme de sănătate. Deși abordarea lui Camus din carte este severă, naratorul subliniază ideile că nu avem în cele din urmă niciun control asupra vieții, iar irraționalitatea ei este inevitabilă. În plus, el ilustrează reacția umană în fața "absurdului". *Ciuma* prezintă modul în care lumea se raportează la noțiunea filosofică a absurdismului, o teorie la definirea căreia a contribuit însuși Camus.
- ▶ **Există o boală mai grea decât toate bolile , sugerează Albert Camus în romanul *Ciuma*. Este viața însăși. Iar omul, oricât de mult s-ar strădui, nu-i poate găsi leacul pentru că nici nu există vreunul. Totul poate fi rezumat într-un cuvânt: *absurd*. Lumea e absurdă. Viața umană e absurdă.**

Prima parte

- ▶ Orașul Oran este prezentat ca fiind orasul unde mii de șobolani încep să moară pe străzi fără a fi observați de populație. Oamenii încep să se panicheze, autoritățile răspund presiunii publice, fără a își da seama, că operațiunea de colectare era catalizatorul pentru răspândirea ciumei .
- ▶ Personajul principal, dr. Bernard Rieux, trăiește confortabil într-o clădire de apartamente când portarul imobilului, dl. Michel, moare de febră. Dr. Rieux îl consultă pe colegul său, Castel, cu privire la boală și ajunge la concluzia că are loc o epidemie de ciumă în oraș. Cei doi îi anunță pe confrății medici, precum și autoritățile orașenești cu privire la teoria lor, dar aceasta este respinsă ca neconfirmată.
- ▶ Cu toate acestea, pe măsură ce tot mai multe decese survin într-un timp rapid, devine evident că are loc o epidemie. Autoritățile, inclusiv prefectul, acceptă cu greutate că situația este gravă și iau măsuri destul de slabe. Anunțuri oficiale privind adoptarea unor măsuri de control sunt postate, dar limbajul folosit este optimist și minimalizează gravitatea situației. Un "cartier special" este deschis în spital, dar cele 80 de paturi sunt ocupate în trei zile. Deoarece numărul morților începe să crească, sunt luate măsuri disperate. Casele celor bolnavi intră în carantină; bolnavii sunt duși cu forța la spital, iar înmormântările sunt strict supravegheate. O cantitate de ser împotriva ciumei ajunge în oraș în cele din urmă, dar este suficientă doar pentru tratarea cazurilor existente, iar rezervele de urgență ale țării sunt epuizate. Când numărul zilnic de decese ajunge la 30, orașul este închis și este declarat oficial focar de ciumă.

Partea a doua

- ▶ Izolarea afectează activitatea de zi cu zi a cetățenilor și îi deprimă, ei încep să se simtă abandonați, iar ciurma afectează și persoane din înalta societate.
- ▶ Un personaj, Raymond Rambert, pune la cale un plan pentru a fugi din oraș și a fi alături de iubita sa la Paris după ce conducătorii orașului i-au refuzat aprobarea cererii de pleca. El se împrietenește cu niște infractori care îi promet să-l scoată afară din oraș. Un alt personaj, părintele Paneloux, folosește ciurma ca o oportunitate de a-și întări poziția în oraș, sugerând că ciurma a fost un act prin care Dumnezeu a pedepsit natura păcătoasă a localnicilor. Diatriba lui ajunge la urechile multor cetățeni ai orașului, care se întorc în masă către biserică deși nu ar fi făcut-o în condiții normale. Cottard, un infractor copleșit de remușcări și care încercase să se sinucidă din teama de a nu fi arestat, se îmbogățește începând să facă contrabandă cu țigări și cu băuturi alcoolice de proastă calitate. Între timp, dr. Rieux, vilegiaturistul Jean Tarrou și un funcționar civil pe nume Joseph Grand organizează un serviciu de voluntari pentru tratarea pacienților.

Partea a treia

- ▶ Situația continuă să se înrăutățească. Oamenii încearcă să fugă din oraș, iar unii dintre ei sunt împușcați de santinele înarmate. Violența și jafurile izbucnesc pe o scară mică, iar autoritățile răspund declarând legea marțială și instituind starea de asediu.
- ▶ În mormântările sunt realizate cu o mai mare rapiditate, fără ceremonii și cu puțin respect față de sentimentele familiilor celor decedați. Locuitorii trăiesc pasiv sentimente tot mai intense de exil și de claustrare; descurajați, ei decad atât emoțional, cât și fizic.

Partea a patra

- ▶ Orașul se află sub stăpânirea ciumei. Rieux află de la sanatoriu că starea soției sale se înrăutățește. Inima sa devine tot mai împietrită cu privire la victimele ciumei, astfel încât poate continua să-și facă datoria fără a claca psihic. Cottard, pe de altă parte, este bucuros în timpul ciumei pentru că simte că toată lumea se confruntă cu același pericol.
- ▶ Spre sfârșitul lunii octombrie, noul ser anti-ciumă al lui Castel este testat pentru prima dată, dar nu poate salva viața micului băiat al lui Othon, care suferă foarte mult. Paneloux, care se alăturase grupului de voluntari în lupta împotriva ciumei, ține o a doua predică.
- ▶ El abordează problema suferinței unui copil nevinovat și spune că este o încercare a credinței creștine, făcând ca oamenii fie să nege totul, fie să creadă totul. El își îndeamnă enoriașii să nu renunțe la luptă, ci să facă tot posibilul pentru a o combate. La câteva zile după predică, Paneloux se îmbolnăvește și moare.

Partea a cincea

- ▶ Pe la sfârșitul lunii ianuarie, epidemia de ciumă se află pe sfârșite, iar locuitorii orașului încep să sărbătorească deschiderea iminentă a porților orașului. Othon, cu toate acestea, nu scapă de moarte din cauza bolii. Cottard este tulburat de încetarea epidemiei, de pe urma căreia profitase, și este urmărit de autorități.
- ▶ Deși epidemia era pe sfârșite, Tarrou se îmbolnăvește de ciumă și moare după o luptă eroică. Soția lui Rieux moare și ea. În luna februarie, porțile orașului sunt deschise și oamenii se reîntâlnesc cu cei dragi care se aflaseră până atunci în alte orașe. Rambert se întâlnește cu soția sa.

Conluzii

- ▶ **Romanul** «*Ciuma* » are valoare simbolică. O sugerează chiar mottoul cărții, un citat din Daniel Defoe: „Poți tot atât de bine să înfățișezi un fel de întemnițare prin altul, cum poți să înfățișezi orice lucru care există cu adevărat prin ceva care nu există.”
- ▶ *Ciuma* e un flagel care se poate repeta în viața noastră sub măști sau forme diverse: nu doar boli, ci și regimuri politice sau orice rău care afectează viața umană. *Ciuma*, am putea spune, este în accepțiunea autorului viața însăși, o existență pe care, în perspectiva lui Camus, omul nu a cerut-o.
- ▶ *Ciuma* ne așază în fața unora dintre marile întrebări și probleme ale individului: suferința absurdă, fără vreun sens, și dispariția omului într-un neant cosmic. Descrierile lui Camus sunt puternice. Asemenea unui medic, el întocmește un raport despre plaga care a lovit Oranul, iar imaginile rezultate sunt terifiante, de la sutele de șobolani scârboși care au împutit cu cadavrele lor orașul până la gropile comune din cimitirele la ale căror porți plângeau rudele îndoliate, reținute de la a se apropia de cei pe care i-au pierdut.